

عنوان مقاله:

مثنوی و روایت دانای کل زاویه ی دید درمثنوی معنوی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 10، شماره 37 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

حسام الدین نقوی - پژوهشگر کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

داستان پردازی در مثنوی معنوی ناپیوسته و بدون رعایت نظم و نسق و سبک خاصی دنبال شده است؛ این گسست ها و ناهم آهنگی ها، علاوه بر مشکلاتی که برای دریافت پیام مولوی ایجاد می کند، سیر طبیعی و زمانمند و حقیقت باوری روایت ها را نیز درهم می ریزد به گونه ای که نمی توان دریافت او درخودآگاه کدام شخصیت داستانی حلول کرده و ذهن چه کسی را میکاود و یا در مناظره ها و گفت وگوها که بخش مهمی از هسته ی اصلی روایات مثنوی می باشد چه کسی سراینده و سخنگوی قصه ها است. از این رو کاوش در زاویه دید او و توصیف پیچش ها و بازی های زبانی برای دریافت فضاهای نهفته در کلام این پیام رسان و شناخت بیشتر روایت شناسی گذشته از طریق همدلی و نزدیک شدن به او و تفسیر و تاویل شیوه های داستان پردازی برای ایجاد ارتباط و بهره گیری از لذات هنری این ابرمتن ضروری به نظر میرسد. نتایج این بررسی که به شیوه ی تحلیلی انجام گرفته و مبتنی بر نظریه های مدرن روایت شناسی است، نشان میدهد که مولوی در روایت بیشتر قصه های مثنوی راوی دانای کل نامحدود است که از دو زاویه ی من و فرامن سخن می گوید؛ به همین سبب از لابه لای گفته های او صدای غریبه ای را می شنویم که برایمان ناآشناست و به نظر میرسد که واسطه ای است برای ارسال پیام که از زبان راوی بیان می گردد. با این حال علیرغم حضور چشمگیر روایت دانای کل، زاویه ی دید مولوی را نمیتوان در چارچوبی بسته و الگویی خاص مشخص کرد و او را به دانای کل مداخله گر محدود نمود.

کلمات کلیدی:

مثنوی معنوی، روایت، زاویه ی دید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753512>

